

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Lepida furis, patibulum frustra euadere cupientis, historia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

la veluti notis impressis, circumscripsit. Ille autem pro dolore statim euigilans pedes suos incisos inuenit. Gestatus in publicum, ibique expositus, iustum Dei iudicium, & inculpata Virginis Deiparae contra se indignationem professus est. Nimirum eadem Christi parens, quae cultori suo Damasceno abscissam manum restituit, conuiciatori quoque suo pedes abstulit; ut discerent alij honorem illi non auferre, si vellent ambulare viam beatæ aternitatis.

Quæ autem furi & cruci sit affinitas, bellè expressit Edmundus Episcopus Cantuariensis, qui in vita sua identidem auditus est jactare hoc dictum: *prendere, & pendere, non nisi una inter se littera discrepant.* Quo dicto, teste Nouarino, significare voluit, admodum propinquum esse suspendio, qui digitos habet piceatos. Quemadmodum igitur paulò priùs recitata historia ostendit, vocem de caelo missam, quæ juberet, primò obuium, in patibulo suspendi, quem utique jam laqueo maturum Deus sciebat; ita idem diuinus Iudex, alij diaboli auxilio vrenti, per ipsum diabolum similem exitum procurauit. Libet historiam ex Chronico manuscripto earum rerum, quæ in Palatinatu contigerunt, huc apponere. Quidam rerum inopia pressus, & habendi cupiditate inuitatus, cum varios ditescendi modos secum expendisset, valde incitabatur, ut eam artem exercendam statueret, qua sine magno labore opes alienæ adhamantur, & velut magnete ferrum, ita digitis trahitur argentum. Sed eum communis furuncolorum exitus valde terrebat. Metuit enim, ne, si deprehenderetur in harpagando, res sibi ad restim rediret. Quoniam igitur vidit, nemini à Deo id privilegium dari, ut capere ei liceat, cum immunitate ne ipse capiatur, è Styge sibi magistrum quæsiuit. Magum itaque adiuit, eumque rogauit, ut artem edoceret, callidè, & sine periculo suspendij tutoque furandi. Magus consilium in prompto habuit. Iussit enim eum, proximo die sabbati, nocturnis horis, ad patibulum accedere, & dicere inibi suspensio: *Hem tu, niger & aride frater, descende, mihi enim hoc patibulum debetur,* responsumque sibi referri imperauit. Paruit beneuolus docilisque discipulus. Sed altera quoque vice sine responsione reuersus est. Pertinax est cupiditas. Quare tertio ad patibulum redijt, dumque eadem verba repeteret, hanc vocem

VIII.

Nouarin. in Adagijs. n. 992.

Cccc 3

audiuit:

audiuit: *Non ad hoc, sed ad Hirschaugense patibulum pertinet.* Hoc velut è tripode acceptum oraculum mago indicavit, qui proinde illum etiam atque etiam monuit, ut eum locum, quantum posset, vitaret, vel certè, ne in illo rei vlli alienæ manus iniiceret, alioqui certò futurum, ut & ipsi manus iniiciantur, immò & laqueus. Excepit vaticinium Iauernio, & aliquamdiu diligenter cauit fatalem locum; alibi fur satis felix, nusquam præda vacuus discessit, cum multa deprehenderet, numquam fuit ipse deprehensus. Verùm etiam huic hominum generi suus est autumnus, quo maturescunt. Postquam enim multa passim clepsit, accidit, ut, cum nundinæ aliquando Hirschaugiæ celebrarentur, ipse verò non longè inde abesset; vicinitate allectus, eodem quoque se conferret. Sed memor vatis sui seuerè statuit, omni furto abstinere. Difficile est refrænare consuetudinem iaueteratam. Quamobrem vix locum ingressus, in rusticum incidit, qui mercem recens emptam contemplabatur, & manu sursum ac deorsum versabat. Erat is culter curuatilis, cuius osseum manubriù bellè redibat in caput, & conduplicabatur, ut sibi ipse vagina esset, & commodè ac sine læsione in sacco posset ferri. Ad hunc oculos, mox etiam manus adiecit, sed minùs dexterè. Nam & rusticus tam charæ merci intentior, manum illi in sacco deprehendit, eamque strictim tenens, *Furem, Furem* proclamavit. Adsunt illico lictores, capitur, magistratui sistitur, in vitam illius reliquam inquiritur, torturæ admouetur, in qua alia furta multa (nec enim omnium meminit) falsus, furcæ adjudicatus, atque in prædicto, sibi que debito patibulo suspensus, è sublimi loco docuit, non facile peruenire fures ad astra: nam et si eò tendant, tamè plerumq; illos inter cælum & terram medios hætere.

IX.

Verùm est quidem, multos ex hoc hominum genere de peccatis dolere, quorum animæ ad sidera vsque ascendunt, sed ij desinunt esse fures, & transeunt in poenitentes. De furibus Paulus ait: *Neque fures, neq; auari, neq; ebriosi, neq; maledici, neq; rapaces regnum DEI possidebunt.* De poenitentibus: *Hac fuistis, sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis.* Hac de causa finit fures capi, ut vel in vinculis poenitentiam agant, qui in libertate positi numquam resipissent. Hac de causa, *nulli etiam*

Senece. ep. 75.
ad Lucil.

cui